தத்துவவிவேசினி

இந்துசுயக்கியானசங்கத்தாரால்பரிபாலிக்கப்பட்டுவருகின்ற

வாராந்த திராவிட சுயக்கியான பத்திரிகை.

VOL. V.—No. 10.] MADRAS:—SUNDAY MARCH, 7, 286 A. S. [MONTHLY, 4 ANNAS.

சொல்லுகசொல்லைப்பிறிதோர்சொலச்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொலின்மையறிந்து.—குறள்.

மானுஷீகத்துவம்.	மதவைராக்கியம்.
"அபிமானம்"என்பதுஎன்ன?	சமயிகள் போர்.—இரகுநாதராவவர்கள்கூறியது.
ஒழுக்கபோதனை.	

மானுஷீகத்துவம்.

மனுஷருக்கு இன்றியமையாத அதியாவசியகமாய் இருத்தற்பாலதாந்தன்மை மானுஷிகம். பிறசீவராசிகளைப்போலவே மனுஷனுக்கும் உடல், உயிர், பிணி, மூப்பு, சாக்காடு, பசிநோய், காமநோய், மலோபாதை, சலோபாதை, இன்பம், துன்பம் முதலிய சகல சம்பவங்களும் ஒத்திருப்பினும் வெகு துரிதத்தில் அறிவு விர்த்திபெறும் பான்மையனாகவும், அவ்வறிவு விர்த்திகாரணமாக குற்றங் குணங்களை ஆராய்ந்தறிந்து அவற்றுள் தள்ளவேண்டியதைத் தள்ளவுங் கொள்ளவேண்டியதைக் கொள்ளவும் வல்ல பிருதக்கரண சக்தியைப் பெற்றுள்ளவன் மனிதனாதலால், இம்மனிதனே சகல சீவராசிகளினும் சிரேஷ்டனென மேன்மையடைந்திருக்கின்றான். ஓர் பதார்த்தத்திற்குப் பல சாதாரண குணங்களிருப்பினும் அதற்கே நியதமான சிரேஷ்டகுணமு மொன்றுண்டு. மானுஷீகத்துவமுடையார் யார்? எனின், பெண்ணுறுப்பு ஆணுறுப்புக்களெல்லாம் அமையப்பெற்றவர்களே மானுஷீகத்துவமுடையாரென்றும், காத்திரம், மனோதிடம், வீரம், அஞ்சாமை, ஊக்கமுடைமை முதலிய தன்மையுடையார்களே மானுஷீகத்துவமுடையாரென்றும் சொல்லுவர். இவையெல்லாம் மனுஷருக்கும் உள்ள லக்ஷணங்களே யல்லாமல் வேறல்ல. ஆயினும் இவையனைத்தும் மனுஷப்பிரதான லக்ஷணங்களாகா. மனத்தூய்மை, குற்றங்கடிதல், நடுநிலைகோடாமை, பொய்பேசாமை, களவுசெய்யாமை, சூதுவிரும்பாமை, சொற்சோர்வுபடாமை, நீதிவிருத்தமான காமாதிபற்றுக்களில் மனதை அதிக்கிரமித்துச் செல்லவொட்டாமை முதலிய நற்குணநற்செய்கைகளே மனுஷப்பிரதான லக்ஷணங்களாம். ஆதலால் இவையுடையாரே மானுஷீகத்துவமுடையாருமாம். இந்த சிரேஷ்ட லக்ஷணங்களுக்கெல்லாம் வியதிரேகமாகிய தன்மையுடையார்களெல்லாம் மேற்சொன்ன மனுஷ உருவைப்பெற்றிருத்தலால், மனுஷவேடம்பூண்ட மனுஷாமிர்கங்களேயாம். ஆதலால் மனுஷர்களெல்லாம் பொதுநீதியைப் போதிக்கும் பான்மையினவாகிய சாத்திரங்களையும், பதார்த்தம் விஷயம் முதலியவற்றின் குணகுணத்தைத் தெரிவிக்கும் பான்மையினவாகிய தத்துவநூல், நியாயநூல் முதலியவற்றையுமே அதியாவசியகமாய் உணர்தல்வேண்டும். இங்ஙனம் செய்யாமல் சமயாபிமானங்கொண்டு சமயப்படுகுழியில் வீழ்ந்து சமயசாத்திரங்களைக் கற்கப்புகுவார்களேல், அவ்வச்சமயங்களில் சிரேஷ்டித்துப்பேசப்பட்ட சமயதேவதைகளின் துர்க்கிர்த்தியங்கள் நாளாவர்த்தியில் தங்களுக்கும்படிந்து "நமது தேவர்களே அங்ஙனம் செய்தார்களே, நாம் செய்தாலென்னபிழை" யென்று மனோதிருப்தியெய்தித் தாங்களும் அத்தகைய அக்கிரமங்களைப்புரிந்து மானுஷீகத்தை நாளுக்குநாள் சவலைபோகச் செய்வார்களல்லவோ? அசுத்த அசப்பிய துன்மார்க்க கிரியைகளுக்கெல்லாம் தாயகமாகிய சமயநூல்களிலுள் நாமும் நமது புத்திரர்களும் புத்திரிகளும் பயில்வோமானால், நம்மிடத்தில் நீதியும் மானுஷிகமும் எப்படி நிலைத்திருக்கும்? அதிவிவேகமும், பெருந்தகைமையும், ஆழ்ந்த கல்வியும், சூழ்ந்த உணர்வும் உடைய சர்வகலாசாலைப் பண்டித சிரோன்மணிகள், வித்தியார்த்திகளுக்குப் பரீக்ஷாபாடமாக ஏற்படுத்தப்பட்ட காவியங்களில் ஸ்திரிவர்ணனையாகவும், ஓடியமாகவும் இருக்கப்பட்ட பாடல்களையும் அடிகளையும் மாற்றிவிடுகின்றார்களே, அவர்கள் கருத்தும் அங்ஙனம் செய்தற்குக்காரணமும் யாதென நாம் யோசிக்க [illegible]டாமோ? நமது மதநூல்களில் என்ன அசப்பியங்கள் இருக்கின்றனவெனின், நேற்று நடந்தேறிய சிவராத்திரியைப்பற்றிக்கூறும் மசாத்மியத்தைப் பார்ப்போம்—

ஆதியிலே தேவர்கள் பிணி மூப்புச் சாக்காடு இல்லாமல் அவுணரினும் தாங்கள் வலிமையோடிருக்கவேண்டி விஷ்ணுவினிடம் சென்று வேண்ட, அவர் அவ்வேண்டுகோளிற்கிரங்கி மந்தரகிரியை மத்தாகவும், வாசுகியைத் தாம்பாகவும் பூட்டி, அவுணரை யொருபுறமும், தேவரை யொருபுறமும் பிடித்துக் கடைவித்தபோது, அவ்வாசுகி கக்கிய விஷஜுவாலையைச் சகிக்கலாற்றாது தேவர்கள் "ஹாலா, ஹாலா" வென்று ஓலமிட, அப்போது சிவன் அவ்விஷத்தை யுட்கொண்டானென்றும், அவ்விடம் உட்சென்றால் சிவனுக்கு மோசம் வருமென்று பார்வதி கழுத்தைப் பிடித்துவிட்டதாகவும், விஷமேறியவர் நித்திரைசெய்தால் அது மண்டைக்கேறி மரணம் சம்பவிக்குமென்று அன்றிராமுழுதும் சிவனோடு தேவகணங்களும் நித்திரையற்றிருந்தார்களென்றும் அன்று சதுர்த்தசியென்றும், இதுகாரணமாகவே சிவராத்திரி கொண்டாடப்படுகிறதென்றும், இத்தருணத்திலே அமுதமும், அதனுடன் சந்திரனும், வெள்ளைக்குதிரைமுதலிய இன்னுஞ் சிலவும் உற்பவித்தனவென்றும், அவ்வமுதத்தை அவுணருண்டால் அதிக பலம் பெறுவார்களென்று அவர்களை மயக்க விஷ்ணு மோகினி அவதாரங்கொண்டானென்றும், அதைக்கண்டு அவுணரோடு "சர்வலோகைக நாயகனாகிய சிவனே" மயங்கினானென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

விவேகிகளே! இக்கதையில் பரஸ்பரவிரோத மிருப்பதோடு, இதனை மெய்யென நம்பி வழிபடுவோருக்கு துன்மார்க்க விருத்தியையும் உண்டாக்குவதாகவும் இருக்கின்றது. தம்மோடு சமமாய்ப் பாடுபட்ட அவுணர்களுக்குப் பாகங்கொடுக்காத துன்மார்க்கராகிய தேவர்களுக்குச் சிவன் விஷமுண்டும், விஷ்ணு மோகினியுருக்கொண்டும் துணைபுரிந்தார்கள். அச்சிவனும் அம்மோகினியைக்கண்டு மயங்கி அறிவிழந்தார். பரஸ்திரீகமனம் செய்வதே துன்மார்க்கம், அதிலும் பெண்ணுருக்கொண்டுவந்த தன்போன்ற புருஷனை இச்சிப்பது அதிலும் துன்மார்க்கம், இந்த துன்மார்க்கத்தை யறிந்தும் அறியாமலிருக்கும் ஆண் பெண்களுக்குக் கியாபகமூட்டி அவர்களை வருஷவாரி கொண்டாடச்செய்வது துன்மார்க்க வித்தை விதைத்து, அபிமான நீரைப்பெய்து விபசாராதிகளை வளர்ப்பதுபோலாம்.

"அபிமானம்" என்பது என்ன?

(௫௫-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

இஃது
அமரம்பேடு, ம-ா-ா-ஸ்ரீ
முத்துசாமிமுதலியாரவர்கள் எழுதியது.

தன்னுடையகுமாரன் திருடனாயிருக்கக்காணில் அவனைத் தகப்பன் என்னசெய்யவேண்டியது? தேசம், ஜாதி, மதம் முதலியவற்றில் அபிமானம் வைக்கவேண்டுமென்கிற கருத்தின்படி, அந்தப்பிள்ளையினிடத்தில் வைக்கவேண்டிய புத்திராபிமானத்தினால், அவனைத்திருடனென்று இகழுகிற பிறரோடு தன்மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாய் வீணுக்குச்சண்டையிட்டு, அவன் மகாயோக்கியன், என்பிள்ளையைப்போல ஒருவனுமில்லை, அப்படிப்பட்டவனைப் பொறாமைமுதலிய துர்க்குணத்தினால் வீணாய் நிந்திக்கிறார்களென்று அவன் பட்சத்தில் பரிந்துபேசி, திருட்டுத்தனத்தில் அவனை உற்சாகப்படுத்துவதுதான் அபிமானமோ? அல்லது அவனைத் தானுங்கண்டித்துப் பிறரைக்கொண்டும் அவனுக்குப் புத்திசொல்லுவித்து, தனக்குவேண்டியவர்கள் அவனையெங்கே கண்டாலும் அவனுடையநடத்தையைக் கண்காணிக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டு பலவகையினாலும் புத்திவரப்பண்ணி யவனைச்சீர்திருத்துவது அபிமானமோ? குறைகளிருப்பினும் அவற்றைப்பாராட்டாமல், ஜாதிமுதலியவற்றின் சார்பா

யிருப்பதே அபிமானமென்போமாகில், துரபிமானமென்பதுயாது? அந்தவார்த்தையின்பொருள் என்ன? அதற்குப்பிரயோசனம் ஒன்றையுங்காணேம். ஆதலால் அப்படிக்கல்ல, நாற்றம் என்பது வாசனையென நற்கந்தத்திற்கும் துர்க்கந்தத்திற்கும் பொதுச்சொல்லாயினும், துர்க்கந்தத்திற்கே உரித்தாய் வழங்குகிறது. அதுபோலவே, அபிமானமென்பது நல்ல அபிமானத்திற்கும் கெட்ட அபிமானத்திற்கும் பொதுவாயிருக்கிறது. ஒருவன் வித்தியாபிமானத்தினால் கல்வியை விர்த்திசெய்கிறானென்போமாகில், நன்மைக்கேதுவாகிய கல்வியின்விர்த்தி நற்காரியமானதால் அந்த அபிமானம் நல்ல அபிமானமாகிறது ஒரு நியாயாதிபதியானவர் ஜாதியபிமானத்தினால் நடுவுநிலைமையில்லாமல் தன் ஜாதியான்பட்சத்தில் தீர்ப்புச்செய்தாரென்றால், இங்கே அபிமானமென்பது கெட்ட அபிமானமாகிறது; கெட்ட அபிமானமே துரபிமானம்.

மேலே கேட்டைத்தருவனவாய்க்கண்டிருக்கிற விஷயங்களில் வைக்கிற அபிமானம் துரபிமானமல்லவா? துரபிமானத்தைக் களையவேண்டியதோ, காக்கவேண்டியதோ? அபிமானமென்பது துரபிமானமாகுமென்பதற்கு (ஸம்ஸ்க்ருத ஸ்லோகம்) "అభిమానవశీకృతచేతసాం|బహువిధామపి|సంభవతి భ్రమః" (அபிமானவஸீக்ருதசேதஸாம்|பஹுவிதாமபி|ஸம்பவதிப்ரமஃ) அபிமானத்திற்கு ஸ்வாதீனப்பட்ட மனசையுடையவர்கள், வெகுவாய்த்தெரிந்தவர்களாயிருந்தபோதிலும், பிரமைக்கு உட்படுவார்களென்பதேபோதுமானதாகும்.

ஆதலால், துரபிமானத்தை விடவேண்டியதுபற்றி, அப்படிப்பட்டவையாகத் தங்களுக்குத்தோற்றுமவற்றைக்களைய முயலுவோரை "அபிமானிக"ளென்று பெயர்வகித்திருப்பவர்கள் அபிமானங்கெட்டவர்களென்று பொதுமையாக வீணாய்த் தூஷிக்கிறார்களேயன்றி, அன்னோர் நல்ல அபிமானத்தைத் துரபிமானமென்றுசொல்லுவது இன்னகாரணத்தினால் தப்பபிப்பிராயமாயிருக்கிறதென்று எடுத்துக்காட்டுவதில்லை, காட்டினால், அது திருப்திகரமாயிருக்கும்பட்சத்தில், அவர்களும் சீர்ப்படுவார்கள்.

தாங்கள் பழமைபாராட்டிக்கொண்டு தேசாபிமானமுதலிய அபிமானமுடையவர்களாயிருக்கிறோமென்று சொல்லுகிறவர்கள் பூர்வாசாரங்களிலேதானே நிற்கிறார்களோ அல்லது மாறிவருகிறார்களோ என்பதையோசிப்போம். நம்மவர்களுடைய பூர்வீக ஆபரணங்களாகிய நவடம், சேர்வை, கழுத்துக்காரை, பவழமும், பொன்குண்டுங்கோத்த கையாபரணம், பூசாலிச்சிலம்புபோன்ற கால்தண்டைமுதலிய சிறப்பான ஆபரணங்கள் இப்போது எங்கேபோய் ஒளித்தன? ஜிமிக்கை, ஜம்புலு, போஞ்சி, பேசர்நத்து முதலிய ஆபரணங்கள் எந்தஜாதியாருக்குரியவை? அந்தப்பெயர்கள் எந்தப்பாஷை? நமக்குப் பூர்வீகமாயுள்ள பலகாரபட்சணங்களாகிய போளி, தோசை, அதிரசம், வடை, சுகியம், முறுக்கு, பயிற்றுண்டை, எள்ளுண்டை ஆகிய இவற்றோடு இக்காலத்தில் நாம் அனுபவித்துவருகிற ஜிலாப்பி, லட்டு, பூந்தி, பூரி, அல்வா, சொக்கல்முதலிய மிட்டாயென்னும் பொதுப்பெயருடைய பண்டங்களும், கிச்சிடி, புலவு, வக்காளாபாத்து என்னும் உணவுகளும் எந்தஜாதியாருக்குரியவை? அவற்றின்பெயர் எந்தப்பாஷை? மகமதியரோடு நாம் பழகவேண்டியிருந்தகாலத்தில் அவர்களுக்குரியவற்றில் நமக்குவேண்டியவற்றை நாம் கைக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லையா! இதை யொருவரும் யோசிப்பதில்லையாக்கும்! நாம் யோசிப்போமாகில், பழமைபாராட்டலென்னும் அபிமானம் இக்காலத்தில் இன்னவிதமாய் மாறியிருக்கிறதென்று நாம் அறிந்துகொள்ளுவோம். இப்போது ஆங்கிலேயருடைய பழக்கத்தினால், ரொட்டி, பிஸ்கத்து, காபித்தண்ணீர், தேத்தண்ணீர், கோட்டு, வெஸ்கட்டு, பெண்ட்லம், பூட்ஸ் முதலியவை மெல்லமெல்ல நுழைகின்றன. நவீனமான இவைகளெல்லாம் நன்கூடாதென்பதல்ல. "பழையனகழிதலும் புதியனபுகுதலும் வழுவலகாலவகையினானே" என்னும்லட்சணப்படி காலவித்தியாசத்தினால் அவலட்சணமாகத்தோற்றும் பழயனவற்றைவிலக்கி, லட்சணமாகக்காணும் புதியனவற்றைக் கைக்கொள்ளுதல் உத்தமமே. காளிதாசமகாகவி ஸ்லோகம். "పురాణమిత్యేవనసాధుసర్వం నచాపికావ్యం నవమిత్యవద్యం|సంతఃపరీక్ష్యాన్యతరద్భజంతే మూఢఃపరప్రత్యయనేయబుద్ధిః" (புராணமித்யேவநஸாதுஸர்வம் நசாபிகாவ்யம்நவமித்யவத்யம்|ஸந்தஃபரீக்ஷ்யாந்யதரத்பஜந்தே மூடஃபரப்பிரத்யயநேயபுத்திஃ) பழமையாயிருப்பது என்பதினாலேயே முழுதும் நல்லதாயிருக்கமாட்டாது; நவீனமென்பதினாலேயே முழுதுங்கெட்டதாயிருக்கமாட்டாது. ஆகையால், அறிவுடையோர்கள் அவ்விரண்டையும் நன்றாய்ப்பரிசோதித்து, அவற்றிலுள்ள நன்மைகளை ஏற்றுக்கொள்ளுவார்கள்; மூடர்கள் இதராள் நம்பிநடந்தவழியிலேயே நடப்பார்கள், என்று அந்தமகாகவியும் சொல்லியிருக்கிறார். இவ்விதமாய்த் தங்களுக்குச்சரியானதாகத்தோற்றிக் கோட்டு, பூட்ஸ்போட்டுக்கொள்ளுகிற சிலரை மற்றவர்கள் 'வெள்ளைக்காரனுக்குப்பிறந்தவன், வெள்ளைக்காரனாய்விட்டான்' என்று இகழுகிறார்கள். தங்கள்மக்கள் அவ்வாடைகளைத் தரித்துக்கொள்ளுங்காலத்தில், தங்கள் மக்கள் துரைமக்களாய்க்காணுகிறார்களென்று ஆனந்திக்கிறார்கள்.

ஆங்கிலேயர்கள்மாத்திரம் ஒருமிக்க நாகரிகமடைந்துவிட்டார்களோ, இல்லை. அவர்களும் நம்மைப்போலக் கையினால் அள்ளிச்சாப்பிட்டவர்களே. சில நூற்றாண்டுக்குமுன்னே அவர்களிலொருவர் தேசசஞ்சாரஞ்செய்தபோது, ஒருதேசத்திலே அங்குள்ளார் கரண்டியினால் சாப்பிடுவதைக்கண்டு, சாப்பிடும்போது கையிலுண்டாகும் வியர்வையை உட்கொள்ளாதபடி அதினால் சுகத்திற்கு அனுகூலமுண்டாகிறதென்று, அந்தவழக்கத்தைத் தன்தேசத்தில் நுழைக்கமுயலுகையில், அதை விந்தையானதாகநினைத்து அங்கிலேயர்கள் அருவருத்து அவரையிகழ்ந்து, பின்னர் கொஞ்சகாலத்தில் அதை அனுஷ்டித்தார்கள். அங்கிலேயர்கள் படிப்படியாக விர்த்திக்குவந்ததற்கு இதை ஒரு திருஷ்டாந்தமாக எடுத்துச்சொன்னேனேயல்லாமல், நாம் அதை அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்பதல்ல. நம்மில் ஐசுவரியவான்கள் சிலர்தோட்டங்களிலும் பங்களாக்களிலும் விசாலமான மெத்தைவீடுகளிலும் வசிப்பவர்கள்போக, மற்றயாவருக்கும்சுகம் சாக்கடைநாற்றத்திற்குச் சமீபமான தெருத்திண்ணையும் சார்மணையுமே. வீட்டினுள் அசுகம் அதிகமாயிராவிடில், சாக்கடைநாற்றமடர்ந்த தெருத்திண்ணை நமக்குச்சுகமாயிராது. தோல்வியாபாரி தோல்ஷாப்பிலிருந்து வழக்கப்படுவதினாலே அந்தநாற்றம் அவருக்கு இமிடிப்போவதுபோல, நம்மில்பலருக்கு வீட்டினுளிருக்கும் ஊசனாற்றமும் சாக்கடைநாற்றமும் பழக்கத்தினால் இமிடியிருப்பதினாலே, அதிகமாயிருந்தாலொழிய, நாற்றத்தைத் தெரிந்துகொள்ளக்கூடாமையாயிருக்கிற நம்மவர்களுக்கு உண்மையானசுகம் இன்னதென்று தெரிந்துகொள்ளக் கொஞ்சங்காலஞ்செல்லும்.

பழமைபாராட்டவேண்டுமென்றும் ஜாதி அபிமானம் அகத்தியம் இருக்கவேண்டுமென்றும் சாதிப்பவர்கள் மனுதருமசாஸ்திரத்தில் தத்தமக்கு விதித்திருக்கிற விர்த்தியை அனுஷ்டிப்பதல்லவோ முறைமை; அப்படிச்செய்யாமல், வேறுவிர்த்தி அதிகவரும்படியுள்ளதாயும் நாகரிகமுள்ளதாயும் தோற்றினபோதிலும் அதைத்தொடர்ந்துவாழ்வது தருமமோ? வித்தியாபிமானமுடைய அநேகர் தேவபாஷையாகிய சம்ஸ்க்ருதமும் மற்றச்சுதேசபாஷைகளும் வரவரமுற்றும் க்ஷீணித்துப்போகின்றனவே, அவற்றைக்கண்திறந்து பார்ப்பாரில்லையே, ஹீனபாஷையாகிய இங்கிலீஷைக்கட்டிக்கொண்டு அழுகிறார்களேயென்று துக்கிக்கிறார்கள். மேற்படி அபிமானமுள்ளவர்களும் தங்கள் மக்களை மேற்படி ஹீனபாஷையிலேஉயர்ந்தபரீக்ஷைகளுக்குக் கற்பித்துவருகிறார்களேயல்லாமல், அந்தப்பாஷையையொழித்து, சம்ஸ்க்ருதமுதலிய சுதேசபாஷைகளைக்கற்பித்து சிறந்தபண்டிதர்களாக்காமலிருப்பதற்குக் காரணமென்ன? இங்கிலீஷ் இல்லாவிடில் ஜீவனம் நடவாதேயென்று ஒருவேளை சொல்லுவார்கள். மற்றியாரைத்தான் "சுயபாஷைகளை வாசிக்கச் சொல்லுகிறார்கள்? குள்ளனைக்கொண்டு ஆழம்பார்க்க விரும்புவதுபோல, அந்நியருடைய பிள்ளைகள் சுயபாஷையை வாசித்துக் கஞ்சிக்கலைந்தாலலையட்டும், தங்கள்மக்கள்மாத்திரம் இங்கிலீஷ்வாசித்துப் பெரும்பதவி யடையட்டுமென்று நினைப்பதும் புத்திராபிமானமே!

பூர்வீகத்திலாவது பழமைபாராட்டிவந்தார்களோ இல்லையோவென்று யோசிப்போமாகில், ரிஷிகள்முதலாய் ஓர்காலத்தில் மதுமாமிசபட்சணஞ்செய்துவந்தது பிற்காலத்தவர்களால் நிவர்த்திக்கப்பட்டதென்பதினாலும், வேதோத்தமாய் ஸ்திரிகளுக்கு ஓர்காலத்தில் புனர்விவாகம் நடந்தேறிவந்ததென்பது மற்றோர்காலத்தில் அந்தவேதோத்தமாகவே நிவர்த்திக்கப்பட்டதென்பதினாலும், இவ்விதமாய் ஓர்காலத்தில் நடந்தேறிவந்த ஆசாரங்களை மற்றோர்காலத்தில் நிவர்த்தித்தவர்கள் தங்களுக்குமுந்தியிருந்த பழமையைப்பாராட்டாமல் விரோதித்தார்களென்று ஸ்பஷ்டமாய்விளங்குகிறது. இதனாலே காலதேசவர்த்தமானங்களை யனுசரித்து, அந்தந்தகாலத்திலுள்ளவர்கள் தங்கள் தங்களுக்கு யுக்தமாகத்தோற்றுகிறபடி மாற்றினார்கள். இப்படிப்பட்டமாறுதல்களைத்தான் நம்மவர்கள் யுகதருமமென்கிறார்கள். அதாவது-ஆசாரங்கள் மாறியிருக்கிற காலபேதந்தான். மனுவினுடையகாலத்தி லம்மனுதருமசாஸ்திரமுண்டாயது. அக்காலத்திற்கு அது நவீனந்தானே; பிந்தினவர்களுக்கு அதுபழமையாயிற்று. யுகதருமசித்தாந்தப்படி கலியுகே, பிரதமபாதே, என்றுவழங்கிவருமாறு, கலியுகம் நான்குபாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டன. காலபேதங்களைக்காட்டுவதற்கே இந்தப்பிரிவினையுண்டாயிற்று, இதனாலே, வரவர இரவும்பகலும் குறுகி

மென்பதுமல்ல, சூரியசந்திரர்கள் பின்னுந் தலைதூரம்போய்விடுவார்களென்பதுமல்ல. காலமென்பது ஒன்றுதான். ஆசாரபேதங்களைக் காலத்தின்மேலேற்றிக் காலபேதங்களெனப்பட்டன. அந்தந்தகாலத்தில் மாற்றப்பட்ட ஆசாரங்களை அனுஷ்டித்தவர்கள் பழமைபாராட்டினவர்களோ, பாராட்டாதவர்களோ? பழமைபாராட்டுதலென்பது விபரீதம். அப்போதப்போது சீரற்றவையாகத் தோற்றியவைகளை ஒழித்துச் சீருள்ளனவாகக் காணப்பட்டவைகளைக் கைக்கொண்டதாகத் தெரியவருகிறது.

மேற்கண்ட பலசங்கதிகளினாலே, அபிமானமென்பது சிலவிஷயங்களில் தூரபிமானமாகுமென்று தெரியவருகிறபடி, தேசத்தில் பழைய ஆசாரங்கள் எப்படிப்பட்டவையாயிருந்தபோதிலும், அவற்றைக்காத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்பதுதான் தூரபிமானம்; தேசம் க்ஷேமமடையவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தோடு அதில் கேட்டைத்தருவனவாகக் காண்பவற்றையொழித்து, நன்மைபயப்பனவாகக் காண்பவற்றைப்புகட்டுவதே உண்மையான தேசாபிமானமாகும். ஒருதேசத்தில் பலஜாதிபேதங்கள் ஏற்பட்டு, ஒன்றையொன்று இகழ்ந்து, தன்னைத்தானே சிறப்பித்துக்கொள்வதுதான் ஜாதியைப்பற்றிய தூரபிமானம்; அங்கிலேயதேசம், அங்கிலேயர்கள், அமெரிக்காதேசம், அமெரிக்கர்கள், சீனதேசம், சீனர்கள்; என்றாற்போல, ஹிந்துதேசம், ஹிந்துக்கள்; என யாவரையும் உயர்வு தாழ்வின்றிச் சமரசமாய் ஒரேஜாதியாராக நினைத்து, எவ்வெவ்வகையினால் அவர்களுக்கு மற்றதேசத்தாரைப்போல மேன்மையுண்டாகுமோ அவ்வகைபுரிவதுதான் உண்மையான ஜாதியபிமானமாகும். இவ்வாறு ஆராய்ந்து, கிருஷிகன் களைகளைக்களைந்து, தன்பயிரை ஓங்கச்செய்வதுபோல, தூரபிமானங்களை ஒழித்து, சீர்திருத்தத்தை வளரச்செய்வதே உண்மையான அபிமானம்; அப்படிச்செய்பவனே உண்மையான அபிமானி.

ஒழுக்கபோதனை.

பிராமணர்களே! உங்கள் வேதங்களும் சாஸ்திரங்களும் உங்கள் முன்னோரால் ஏற்படுத்தப்பட்டதால் உங்கள் சுகாநுபவவிருத்தியைப்பற்றிமட்டும் அதில் மிகுசிறப்பித்தெழுதியிருக்கின்றது. கல்வி யறிவற்றிருந்த சூத்திரர் பறையர்கள் அவற்றை வாசிக்கலாகாதென்றும், வாசிக்கின் அவர்கள் நாவறுக்கப்படுமென்றும், அவர்கள் உங்கள் இனத்தவர்களுக்கே அடிமைப்பட்டொழுகி ஆயுளைப்போக்கவேண்டுமென்றுங் கெடுநினைவால் ஏற்படுத்தி எழுதியிருக்கின்றனர். இவ்வேர்ப்பாட்டைக்கண்ட பறையர் பூர்வகாலத்திலேயே அதனை இலட்சியஞ்செய்யாமல் ஒதுங்கிவிடவே முன்னிருந்த உங்கள் இனத்தவர்கள் கெடுநினைவுகொண்டு அவர்களை நாடுநகரங்களினுள் பிரவேசிக்காவண்ணந் தடுத்து, அவர்கள் அன்னவஸ்திராதிகளுக்கு வரும்வழியற்று வருந்திச்சாக அவர்களுக்குப் பிச்சையுமிடலாகாதென ஏற்படுத்தினர். இப்பொழுது பறையர் முதலிய சமஸ்த ஜாதியாருங் கல்விகற்பிக்கப்பட்டு சமுதாய க்ஷேமமடைந்து சமரசப்பட்டுவருவதால் நீங்கள் உங்கள் முன்னோரைப்போல் இதரதேசத்தாராலும் இகழப்படாமல் புகழப்படவேண்டுமானால் உங்கள் ஆபாச சாஸ்திரக்குப்பையை தீயினாற்சுட்டெரித்து நாசஞ்செய்துவிடவேண்டும். சுட்டெரிக்காவிடில் இனி அவை இருந்து பயனில்லை. ஏனெனின், அங்கிலேயதுரைத்தனத்தார் இருப்புப்பாதை, குழாய் ஜலம், வைத்தியசாலை, கல்விச்சாலை பிரதேசகுடியேற்றம், யுத்தவீரர்களின் பிரதேசயாத்திரை இவைமூலமாக உங்கள் ஏற்பாட்டைச் சிறிதுசிறிதாக ஒழித்துக்கொண்டிருக்க, அதனையறியாமல் குறங்குபிடியைப்போல் நீங்கள் அதைப்பிடித்திருந்து பலனென்ன! இப்பொழுதிருக்கும் பிராமணரில் அநேகர் தங்களைத்தாங்களே புகழ்ந்து கொள்ளுவதைச் சுருக்கமாக எழுதுகிறேன் பாருங்கள். "எங்கள் முன்னோர்தான் வேதசாஸ்திரங்களனைத்தையுமெழுதினார்கள். நாங்கள் அவர்கள் சந்ததியாரானதினால் நாங்களும் சிறந்தவர்களென்று" புகழ்ந்துகொள்ளுகிறார்கள். இது எத்தன்மையதெனின்:—என் நான்காம்பாட்டனார் தாசில் உத்தியோகத்திலிருந்தார். எனக்குப்பிச்சையிடு" என்பதுபோலிருக்கிறது. மேலும், சூத்திரர் கடைவகுப்பினரென்றும், அவர்களைத் தீண்டலாகாதென்றும், அவர்கள் தங்களுக்கே அடிமைப்பட்டொழுக வேண்டுமென்றுங்கூறி யவர்களின் சந்ததியாராகிய இப்பொழுதிருக்கும் பிராமணரில் சிலர், சூத்திரர் இப்பொழுது கல்விகற்று தேர்ச்சியடைந்து வருவதைக்கண்டு, அவர்களைநோக்கி நீங்களும் ஆரியகுலத்தைச்சேர்ந்தவர்களென்றே புகழ்ந்து அவர்களுடன் சேர்ந்துகொள்ளுகிறார்கள். இன்னுஞ் சில பிராமணர் இப்பரியாயதீபத்திலுள்ள சமஸ்த ஜாதியாரிலும் பிராமணரே அறிவிற் சிறந்தவர்களென்று அங்கிலேயர் சொல்லுவதாகப் புகழ்ந்து சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால், பிராமணர்களே! இனி இத்தகைய முகஸ்துதி மொழிகளையும், தற்புகழ்ச்சியையும் கெடுநினைவையும் விட்டுவிடுங்கள். இனிச் சூத்திரர் முதலியோர் உங்களுக்கு அடிமைப்பட்டொழுகுவரென்னுங் கருத்தை நீங்கள் மறக்கக்கடவீர்கள். இனி சமஸ்த ஜாதியாரும் ஒரே தராசில் நிறுக்கப்பட்டு, ஒரே அளவுகோலினால் அளக்கப்படுவர்கள். இனி நீங்கள் ஒருவரை இகழ்ந்தால் அவர்களால் இகழப்படுவீர்கள். ஒருவர்மீது குற்றஞ் சுமத்தினால் உங்கள்மீது குற்றஞ் சுமத்தப்படும். இக்காலத்தில் சமஸ்தஜாதியாரும் அறிவிற் சிறந்து வருவதால் இனி அவர்கள் ஒருபோதும் உங்களுக்கு அடிமைப்பட்டொழுகுவரென்னுங் கருத்தை நீங்கள் மறக்கக்கடவீர்கள். உங்கள் யோகதசைகாலஞ் சென்றது! சென்றது!! இனி வாராது!!! இதராருடைய கஷ்டார்ஜிதத்தில் நீங்கள் வைத்திருந்த பேராசையை விட்டுவிடுங்கள்.

M. MASILAMONI.

மதவைராக்கியம்.

சென்ற புதவாரம் மாலை ௬-மணிக்குமேல் சென்னை இவாஞ்சலிஸ்டிக் மண்டபத்தில் சிலேட்டர் பாதிரியார் அவர்கள் தற்கால மதங்களின் நிலைமையைப்பற்றி யோர் உபந்நியாசம் செய்தார். அவ்வுபந்நியாசத்தின் தாற்பரியமாவது: கடவுளால் அளிக்கப்பட்ட சர்வமதங்களின் நோக்கமும் கிறீஸ்துவிற்கும், அவர் பெயரால் வழங்கிவரும் கிறீஸ்துமதத்திற்கும் சான்றுபகர்வதற்கேயென்றும், இவ்விந்தியாவில் சுவிசேஷபோதகரா யெழுந்தருளும் கிறீஸ்தவப்பாதிரிமார்களின் கருத்து இந்துமதங்களுக்கு கிறீஸ்துமதசார்பாக உரைபகரவும் என்றும் சொல்லி, கிறீஸ்துமதமானது பிராட்லா, இங்கர்சால் முதலான நாஸ்திகரால் சண்டப்பிரசண்டமா யெதிர்க்கப்பட்டுவரினும் அஃது ஓர்காலும் பின்னிடாதென்றும் கூறினர்.

விவேகிகாள்! சிலேட்டர் பாதிரியார் கிறீஸ்துமதமென்பதெதை? கிறீஸ்துமதமானது நூற்றாண்டு நூற்றாண்டாக நூதனமாக மாறிக்கொண்டு வருவதாகப் பாதிரிமாரே பகர்கின்றனரே. மேலும் தற்காலத்தில் கிறீஸ்தவர் இருநூறிற்கு மேற்பட்டக் கிளைக்கொள்கையினராக விருக்கின்றனரே. இது விஷயம் பாதிரியார் அறியாததல்ல. ஆகவே கிறீஸ்துமதமென்பது யூதமதத்தையா, மகம்மதியமதத்தையா, அல்லது விவிலியநூலில் கூறியபடி பழைய வேர்ப்பாட்டையா, புதிய வேர்ப்பாட்டையா, அல்லது பின்னெந்த கொள்கையினைக் குறிக்கின்றதோ யாமறிகின்றிலம். பாதிரியாரும் பகர்ந்திலர். கிறீஸ்துமதத்தையே யின்னதென விளக்கவல்லரல்லாத இப்பாதிரியாரா முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களை வழிபட்டு நாற்பத்தெண்ணாயிர ரிஷிகளின் எண்ணிறந்த கொள்கைகளைப் பிரதிபாதிக்கும் வேதத்தினைப் பின்றொடரும் இந்துக்களுக்கு அவ்வேதத்தைக்கொண்டே கிறீஸ்துமத மென்னும் சாரத்தைப் பிழிந்துக் கொடுக்கவல்லார்? ஆ! ஆ!! சாலவழகுடைத்து!!! மேலும் இந்துமதங்களானவை மனிதனது பாவநிவாரணத்திற்குக் கைம்மாறாக வொன்றையும் நிர்ணயிக்கவில்லையே. நிர்வாணதிசையையடைதலென்றும், ஜோதியோடு ஜோதி கலத்தலென்றும், ஐக்கியமடைதலென்றுமே கூறியிருக்கின்றது. இத்தகைய கொள்கைகளினின்று எவ்வாறு பாதிரிமார்கள் கைம்மாறுவக்கும் கிறீஸ்துமதத்தைக் கிரகித்துக் கொடுக்கப்போகிறார்களோ யாமறிகிலம். மேலும் கிறீஸ்துமதத்தையும் அதற்கு மூலகிரந்தமாயுள்ள விவிலியநூலையும் சல்லடைக்கண்ணாக நியாயசரங்கள் தொடுத்துத் துளைத்துவரும் கர்னல் இங்கர்சால், சார்லஸ் பிராட்லா, ஆனிபிசாண்டு, ஜே. சய்ம்ஸ் முதலியோரோடு மதப்போர்புரிந்து என் அன்னோர்க்கும் அன்னோர் சங்கத்தவர்களுக்கும் கிறீஸ்துமத உண்மையை ஊட்டப்படாது? இஃது செய்யவல்லரல்லாத பாதிரிமார்கள் இந்துமதக்கொள்கைகளையெல்லாம் கிறீஸ்துமதபாவமாய் உரையிட முயலப்போவது கூரையேறி கோழ்பிடிக்கவறியாத குருக்கள், வானத்தைக்கீறி வழிகாட்டமுயலும் திறத்தையொத்திருக்கின்றது.

இதுமட்டோ! பாதிரியார் இந்துக்கள் நாஸ்திகராகார் என்னும் துணிபுகொண்டவரா யிருக்கின்றனர். இத்துணிபு மெய்த்துணிபோ பொய்த்துணிபோ வென்றுணரவேண்டின், இந்நாட்டுச்சிறுவர்கள் விவிலியநூலையா, அல்லது சுயக்கியான புத்தகங்களையா அதியாவலுடன் வாங்கி வாசிக்கின்றன ரென்று விசாரித்துணரக்கடவர். பாதிரிமார்களே பலமுறையும் பலவிடங்களிலும் சுயக்கியான புத்தகங்களைப் பாலியர்கள் இந்நாட்டில் அதியாவலுடன் வாங்கி வாசித்துவருகிறார்கள் என்பதாக வரைந்தும் அறைந்து மிருக்கின்றனர். மேலும் இந்துவேதத்தில் ஆரங்கமென்னப்பட்டவைகளுள் ஓர் அங்கத்தில் சார்வாகர் முதலியவர்களும் நிரீ

ச்சுவரசாங்கிய முதலியவைகளை யெழுதியிருக்கின்றனர். ஆகவே இனி கிறீஸ்துமதமானது இந்துசாஸ்திரங்களினின்று புறப்பட்டு இன்னாட்டில் நிலைக்கப்போகின்றதென்கின்றவெண்ணத்தில் மண்விழுவதும், சுயக்கியானமானது இந்துநாட்டில் பண்டைநாள்தொட்டு உள்ளதென்பதும், இனி இச்சுயக்கியானமானது வளர்பிறைபோல் வளருமென்பதும் திண்ணம், திண்ணம். சுயக்கியானமென்னும் சூரியன்முன் மதவைராக்கியமென்னு மந்தகாரம் மாயவேண்டுவதுதான், D.

சமயிகள்போர்.

சேவகசுப்பாநாய்க்கன்.

போதும் சுவாமி துரைகள் வீட்டுக்கு எஜமான் என்னை அனுப்புகிறார் அப்போது தாங்கள் சொல்லுகிற விதமாய் நாமமிட்டுக்கொண்டுபோனால் என்னைப்பார்த்தால் பூச்சாண்டிபோலிருக்கிறதென்று துரைசானிகள் பயந்து இனி இந்த மனுஷனை இங்கே வரவொட்ட வேண்டாமென்று துரத்திவிடுவார்கள். எங்களவர்களும் " ஈகூட்டிகா இன்னிநாமாலு" என்றுசொல்லுவார்கள். இருக்கிற நாமம் போதுஞ்சாமி முகத்தை விகாரப்படுத்திக்கொள்ள இஷ்டமில்லை. நாமத்தாலாகிறகாரியமென்ன ? இது வீண்பயித்தியத்தில் சேர்ந்தது. எவனுக்குப் பரிசுத்த இருதயமும் கடவுளிடத்தில் மெய்யறிவும் உண்மையான பக்தியுமுண்டாயிருக்கின்றதோ அவனே மகாபுருஷன், அவனே தெய்வ அருளுக்குப் பாத்திரன் அதைவிட்டுக் கோயில் திருமதிலுக்கு மாணிக்கப்பட்டை அடித்தாற்போல் நாமத்தைக்குழைத்துத் தளமாக உடம்பெல்லாம் பூசிக்கொள்வதினால் யாதொரு பிரயோஜனமுமிராதென்று புத்திமான்கள் யோசிப்பார்கள். வீணாடம்பவேடம் அல்லது பயித்தியபுத்தியின் காரியமேயொழிய வேறில்லை (பாகவதர்) சரி சரி அப்பா சுப்பாநாயக்கா நன்றாய்ச்சொன்னாய் நாமம்பேச்சு வெளுத்தது.

சேவக சுப்பாநாயக்கன்.

தாங்கள் பாஞ்சராத்திரம் வைகானசம் முதலாகிய கிரந்தங்கள் வாசித்திருக்கிறீர்களா ?

பரமபாகவதர்.

நாமந்த புஸ்தகங்களிருந்த ஊரிலுங் குடியிருந்ததுமில்லை பேர்சொல்லக்கேட்டதுமில்லை, ஆனால் நூற்றெட்டுத் திருப்பதி தரிசனமாத்திரம் ஆயிருக்கிறது. அந்தந்தக் கோவில்களில் செய்யப்பட்ட சுண்டல், புளியோரை, ததியோதனம், சருக்கரைப்பொங்கல், பகாலாபாத், ஆமைவடை, தோசை, வடை, தேங்குழல், அக்கராவடிசல் முதலாகியவைகளின் ருசிபாகங்களும் போக்கியமாயிருக்கிற விவரங்களும் தெரியும்.

சுப்பாநாயக்கன்.

ஐயா சிவதூஷணசிங்கய்யங்காரே, சிவனைவிட மகாவிஷ்ணுவுக்கு உண்டாயிருக்கிற பெருமையைத் தாசனுக்கு உபதேசிக்கக்கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சிவதூஷணசிங்கய்யங்கார்.

அ ? ஆ ? அப்படியே உபதேசிக்கிறேன் கேளப்பா, மகாவிஷ்ணுவினுடைய நாபிக்கமலத்தில் சதுர்முகபிரமாபிறந்தார், அந்த பிரமாவின் புருவங்களின் மத்தியில் சிவன் பிறந்தார். அவரிடத்தில் ஆறுமுகன் பிறந்தான். சிவன் பிறக்கும்போது அவர் ரோதனைசெய்தார். ஏன் ரோதனைசெய்கிறாயென்று பிரமா கேட்டார். அப்போது சிவன் நான் பாபியாகையால் பாபவிமோசனத்துக்காக எனக்கு நல்லபேர் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கேட்டார். அப்போது பிரம்மா சிவனைப்பார்த்து அப்பா மகனே? ரோதனைசெய்தபடியால் உனக்கு ருத்திரனென்றும் ஈசானனென்றும் பேரிட்டேனென்றார். ஒருசமயத்தில் தபசுசெய்த சேதனனை சிவனாகவும், பிரமனாகவும், பிறக்கும்படி பிராட்டி யனுக்கிரகித்தால்-சிவனுக்குப்பிதா பிரமன், மற்றொருசமயத்தில் பரமபுருஷனான ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய நெற்றியில் வேர்வைபிறந்தது அந்தவேர்வையினின்றும் ஒரு குமிழியுண்டாயிற்று. அதில் சிவன்பிறந்தார். பிரமனுஞ் சிவனும் இறந்து விஷ்ணு ஒருவரே முடிவிலிருக்கிறார். சத்தியலோகத்தையுங் கைலாயத்தையும் படைத்தவர் விஷ்ணுவாகையால் அவரையே யாவரும் தொழவேண்டும்.

பிராமணன் பஸ்பந்தரித்தால் நிஷேதிக்கும்படி சிவன் வசனமுமுண்டு. கற்பத்தின் முடிவில் பிரமன் ருத்திரன் இவர்கள் இறந்துபோய் விஷ்ணு ஒருவரேயிருக்கிறார். விஷ்ணு நினைத்தமாத்திரத்தில் பிரம ருத்திரர்களுண்டாகிறார்கள். சங்கரனாலே ஞானத்தையும் விஷ்ணுவினாலே மோக்ஷத்தையும் அடைகிறார்கள். பிரமாவும் சிவனும் விஷ்ணுவின் தேஜசினாலே கூடிவிளங்கி அதைவிட்டபோது மரணத்தையடைகிறார்கள். சிவன் பாபமுடையவன். பிரமாவுக்கும் சிவனுக்கும் விஷ்ணு பரனாயிருக்கிறார். பிரம ருத்திரர்கள் விஷ்ணுவுக்கு அங்கங்களாயிருக்கிறார்கள். சிவனுடைய கபாலதுன்பத்தை விஷ்ணுபோக்கினார். அர்ச்சாமார்க்கத்தைச் சிவனுக்கு விஷ்ணு உபதேசித்தார். சிவன் ராமமந்திரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டிருக்கிறார். சிவனுடைய லிங்கமும் பார்வதியினுடைய யோநியும் பிருகுரிஷிசாபத்தால் அறுந்துபோனதை விஷ்ணுவினுடைய அனுக்கிரகத்தால் அவ்விருவரும் லிங்கமும் யோநியும் பெற்றனர். விஷ்ணு ஒருவரே புருஷோத்தமன் பிரமருத்திரர்கள் ஸ்திரீகளுக்குச் சமானம். ஓங்காரத்திற்குப் பொருள் விஷ்ணு, பிரமருத்திரர்கள் விஷ்ணுவினிடத்தில் பிறந்தபடியால் விஷ்ணுவிற்குக்கேசவனென்கிற பேர்வந்ததென்று சிவன் சொன்னார். பிரமருத்திரர்கள் தங்கள் கருமங்களினாலே ஜனிக்கிறார்கள். சைவாகமங்கள் அநாதரிக்கத்தக்கவையென்று வியாசரும், சங்கராசாரியரும், ராமானுஜாசாரியரும், மாத்துவாசாரியருங்கண்டித்தார்கள். வைணவர்களிடத்தில் யமன் கிட்டமாட்டான். காசியில் விஷ்ணு சிவனுடைய சமஸ்த பாவங்களையும் போக்குகிறேனென்றும் பயப்படாதே என்றும் திருவாய்மலர்ந் தருளினார். நாலுவேதங்களையும் படித்தும் விஷ்ணுவே பரமனென்று சொல்லியிருப்பதை யறியாம லிருக்கப்பட்டவன் வேதத்தை சுமந்துகொண்டு திரிகிற பிராமணக்கழுதையென்று புராணவசனமுண்டு. திருவாய்மொழி வியாக்கியானத்தையும், பிரபன்னகாயத்திரி வியாக்கியானத்தையும், திருப்பல்லாண்டு வியாக்கியானத்தையும் பார்த்தாலிவைகளெல்லாம் விசிதமாகும். (இன்னும்வரும்.)

கிறீஸ்துமதத்தையும் இந்துமதத்தையும்பற்றி

டிவான்பகதூர் இரகுநாதராவவர்கள்கூறியது.

சென்ற குருவாரம் மாலை 6½-மணிக்குமேல் இவாஞ்சலிஸ்டிக் மண்டபத்தினகண் சிலேட்டர் பாதிரியாரவர்கள் கிறீஸ்துவானவர் மற்ற மனிதர்களைப்போலாது தெய்வீகம் பொருந்தியவரென அவரது ஜீவியத்தைக்கொண்டும் மற்றுமனேகவத்தாட்சிகளைக்கொண்டும் நிரூபிப்பான் ஓர் திவ்விய உபந்நியாசம் செய்தார். அவ்வமையமுந்து அவ்விடம் அக்கிராசனாதிபதியாக வீற்றிருந்த டிவான்பகதூர் இரகுநாதராவவர்கள் எழுந்து கிறீஸ்துவானவர் காலாகாலங்களில் வெளிவந்த உபகாரபுருஷர்களில் ஒருவரேயல்லது பாதிரியார் கூறியபடி ஒப்புயர்வற்றவரல்லரென்றும், கிறீஸ்துமதத்திலுள்ள திவ்விய கொள்கைகளனைத்தும் இந்துக்களின் வேதத்தினின்று எடுக்கப்பட்டவைகளேயல்லாது அவையொன்றும் பூர்வீகமாகவே விவிலியநூலாசிரியருக்குரியன வல்லவென்றும், வேதத்திலுள்ளவைதானே விவிலியநூலிலுமுள்ளனவாதலால், கிறீஸ்துமதத்தை யேன் இந்துக்கள் அனுசரிக்கக்கூடாதெனின், கிறீஸ்துமதத்தை யநுசரிப்பதற்கு அம்மதத்தில் இந்துமதத்திலுள்ளவைகளைப்பார்க்கிலும் விசேடமானவை இருக்கக் காண்கிலேமாதலாலென்றும் கூறினார். D.

தமிழ்சந்தாவிபரம்.

உள்ளூர்—(அட்வான்சு.)	Rs.	As.	P.	வெளியூர்—(அட்வான்சு.)	Rs.	As.	P.
மாசம் 1-க்கு	0	4	0	மாசம் 1-க்கு	0	6	0
ஷை 3-க்கு	0	10	0	ஷை 3-க்கு	0	14	0
ஷை 6-க்கு	1	2	0	ஷை 6-க்கு	1	10	0
வருஷம் 1-க்கு	2	2	0	வருஷம் 1-க்கு	2	13	0

உள்ளூரிலும் வெளியூரிலும் உள்ள கையொப்பம் செலுத்தும் மெம்பர்களுக்கு பத்திரிகை இலவசமாக அனுப்பப்படும். உள்ளூர் மெம்பர்கள் மூன்றுமாசத்திற்கு 3-ரூபாயும், வெளியூர் மெம்பர்கள் மூன்றுமாசத்திற்கு ரூபாய் - 1-14-0-ம் செலுத்தவேண்டும்.

எல்லாத் தமிழ்ப்பத்திரிகைகளும், 1885-ம் வருஷவரை செலுத்தவேண்டிய பாக்கிகளும் பு. முனிசுவாமிநாயகருக்கும்; 1886-ம் வருஷத்திய சந்தாக்களையும், இங்கிலீஷ் பத்திரிகைகளும், செகுலர் சொசைடி ஆனரெரி மெம்பர் மெஸ்டர். அப்ஷன்துரையவர்கள் பெயரால் வேப்பேரிக்கும் அனுப்புதல்வேண்டும்.

Printed and Published for the Proprietor at the
AUTHI KALANITHI PRESS,
No 6, Natoo Pilliar Covil Street, MADRAS.